

[Ellemann-Jensen]

med til ministerens forslag, skal betale for dem, der går frivilligt med. Hvis ikke det er tvang, så tror jeg, vi skal til i fællesskab at diskutere »Ordbog over det danske sprog«.

Jeg er enig med ministeren i, at det væsentlige nu er, om vi kan få en fortsat konkurrenceevneforbedring, og det glæder mig, at ministeren siger det så klart. Det glæder mig mindre, at der tydeligvis ikke ligger en sådan forbedring i den politik, regeringen hidtil har lagt frem.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Der var to ting i ministerens seneste tale, som det er nødvendigt at kommentere. Ministeren udtrykte, så vidt jeg forstod det, at det først og fremmest er medarbejderne i virksomhederne, det drejer sig om. Heri er jeg helt enig. Jeg mener, det er formuleret i forespørgslen tekst, hvor jeg spørger om, hvilke muligheder man ser for at skaffe beskæftigelse til landets borgere. Deri ligger, at det først og fremmest er virksomhedernes medarbejdere, vi tænker på, for selvfølgelig er det landets borgere, vi skal være politikere for.

Ministeren taler om, at vi er urealistiske med vores talstørrelser, men ministeren har dog ikke bestridt, at der er mere end 300.000 mennesker, der mangler et job. Er det så urealistisk at sige, at det er 300.000, vi skal skaffe job til, bare for at afvikle arbejdsløsheden? Ministeren må også indrømme, at der er sat beskæftigelsesarbejder i gang. Hvis ikke man havde gjort noget – som vi kan kalde kunstigt, eller som vi kan kalde realistisk – så havde der måske været endnu flere. Der er lavet efterlønsordninger, hvorved folk får løn for at gå ud af arbejdsmarkedet, selv om de måske er arbejdsføre. Hvis vi skal tro de socialdemokratiske ministre, så havde arbejdsløsheden været oppe i nærheden af 500.000, hvis ikke man havde gjort forskellige kunstige tiltag af den ene eller den anden art. Tallene er altså ikke urealistiske. Det er muligt, at regeringen finder, det er urealistisk at få problemerne løst.

Det var måske det, der fik hr. Dyremose til at mene, at jeg pludselig havde sænket ambitionsniveauet meget. Jeg nøjedes blot med at konkludere, at hvis vi nåede det i dag, at vi kunne skaffe beskæftigelse for

5.000 eller 10.000 mere, så havde vi dog nået lidt, men selvfølgelig havde vi ikke nået alt.

Jeg synes ikke, det har været spildt, det, vi har gjort her i dag, selv om vi ikke får socialdemokratiet trukket så langt over til os, som vi ønsker. Vi skal fortsætte den kamp, for det er den vej, vi skal. Vi skal have det længst muligt væk fra SF, det er jeg enig i.

Tak for debatten.

Industriministeren (Erling Jensen):

Til hr. Ellemann-Jensen kun dette: jeg finder, at udtrykket tvangserhvervslov er et lidt kedeligt forsøg på at skabe et forhold mellem erhvervsliv og regering, som jeg ville finde var uheldigt. Jeg ved godt, det ikke lykkedes med hensyn til erhvervslivet; det kender jo mig og regeringens medlemmer gennem mange år og ved, at det er urimeligt at have den holdning. Men det er ligesom en skærpelse af tonen i dette ting, som jeg ikke kan lide. Jeg bryder mig ikke om udtrykket, men all right, find et andet, eller lad mig vænne mig til det ved, at det bliver sagt lidt oftere, men så lidt mindre aggressivt, som sagt.

Til hr. Askjær Jørgensen blot dette: lad os nu ikke gå fejl af hinanden. Jeg ved desværre kun alt for godt, at der for nærværende er 318.000 arbejdsløse. Jeg deler den opfattelse, at det er overordentlig vigtigt, at vi i fællesskab gør os umage for, at erhvervslivet – og ikke mindst industrien – får sådanne chancer, at det kan optage en ikke uvæsentlig del af disse ledige inden for selve produktionssektoren. Men jeg har ønsket at slå fast, at det er urealistisk at fortælle erhvervssektoren, at den skal kunne optage alle de ledige. Den skal derimod kunne give forudsætningen for i kraft af sin indtjening og i kraft af sin placering, at alle de ledige kommer i arbejde. Men det er noget helt andet end at sige til den, at den skal beskæftige 500.000 mennesker mere inden for en kort tidshorisont. Det er ikke realistisk, og sådanne antydninger af, hvordan disse problemer kan løses, kan kun forplumre vandene.

Hvis der er lidt god vilje, kan vi forhåbentlig i fællesskab til stadighed skabe en bedre erhvervsudvikling, en bedre konkurrenceevne og ikke mindst en større eksport og på den baggrund bringe nogle flere i arbejde, men også på den baggrund få en så meget bedre situation for økonomi, for betalingsbalance, at det lukker op for en øget